

Gods hulp in de strijd

1 Koningen 20:7-21

Achab is niet direct de persoon in wie we het ideaal van het theocratisch koningschap belichaamd zien. Integendeel, de Bijbel tekent hem als de koning die het volk Israël op een verschrikkelijke manier naar de afgodendienst voert. Toch mag ook Achab merken dat de Heere hem sterkt in de strijd tegen de vijanden van Gods volk. Over genade gesproken!

De strijd is van de Heere

Benhadad heeft Achab in zijn eigen hoofdstad Samaria als een vogel in een kooitje opgesloten. Vanuit die positie kan hij zijn eisen stellen. De eerste eis van Benhadad wordt door Achab ingewilligd. Maar als de Syrische koning dan direct met zijn tweede eis komt, voelt Achab aan: deze vijand zal niet rusten voordat hij álles heeft. Daarom gaat Achab in overleg met zijn edelen: ‘Wat moeten we doen?’ Nu het eisenpakket blijft groeien, wordt duidelijk: we zullen Benhadad moeten weerstaan! We moeten de confrontatie aangaan en openlijk met hem strijden. Wat het ook kost!

Op het moment dat dít besluit genomen wordt, is daar dan plotseling de profeet van de Heere. Wie het is? We weten het niet. Zijn naam wordt niet genoemd. Maar het is een boodschapper van de God van Israël die tegen Achab mag zeggen: “Hebt gij gezien al deze grote menigte? Zie, Ik zal ze heden in uw hand geven.’ En dan daarbij: “Opdat gij weet, dat Ik de Heere ben.’ God strijdt voor zijn volk! Zelfs als dat volk geleid wordt door de goddeloze koning Achab. Zelfs als dat volk zover is weggezakt in de zonde en de afgodendienst. Ondanks dat alles strijdt de Heere voor Zijn volk. Dát is nu genade.

Hoe reageert Achab daar op? Achab -van wie we op andere plekken toch niet zoveel goeds lezen- hij erkent die hulp van de Heere! Hij gaat op de woorden van deze profeet in! Hij belijdt daarmee dat hij het inderdaad in deze strijd van Israëls God moet verwachten!

Achab heeft nog zijn soldaten. Dat kleine leger dat met hem in Samaria is. Hij heeft de dikke muren van zijn hoofdstad waarachter hij zich te verschuilen kan. Maar Achab laat hier merken: voor de overwinning moet ik het daarvan niet verwachten. Dus zegt hij tegen die profeet: ‘Zegt ú het maar. Wat moet ik doen?’

De goddeloze koning Achab leert zo een les waar menig kerkmens het nog flink moeilijk mee kan hebben: Gods volk wordt niet behouden door eigen kracht. En een mens redt het in

zichzelf onmogelijk tegen duivel, de wereld en het eigen zondige hart. Elk mens moet het leren -net als Achab in deze geschiedenis- om het te wagen met de Heere. Alleen het bloed van Christus kan je ziel behouden. Alleen de kracht van de Heere houdt je staande tegenover de vijand.

De overwinning is van de Heere

Achab leert hier dat hij de strijd in de handen van de Heere moet leggen. Deze koning van Israël -waar toch een heleboel van te zeggen valt- toont hier een houding van overgave: ‘Zeg maar wat ik doen moet!’ Op die vraag krijgt hij ook antwoord: ‘Achab, u moet de strijd beginnen. Daar moet u in het bijzonder de keurtroepen voor inzetten.’ De zogenaamde ‘jongens van de oversten der landschappen’. Zet de aanval in, met hen voorop!

Zó is het dus óók! Als je de strijd in de handen van de Heere geeft, betekent dat niet dat je dan zelf werkeloos aan de kant kunt blijven staan. In de goede strijd van het geloof wordt de christen ingeschakeld. Maar dan niet naar eigen inzichten en ideeën, maar ingeschakeld op zo’n manier dat het gaat zoals de Heere wil. Zo voert Achab hier de strijd volgens de instructies van de Heere. En dan komt de Heere er in mee. Dan geeft de Heere de overwinning!

Probeert u zich maar voor te stellen hoe die strijd verloopt. Je ziet in gedachten de stad Samaria. De hoofdstad van het 10-stammen rijk, boven op een berg. Daaromheen dat grote leger van de Syriërs. Indrukwekkend en schrikjagend, al die vijandelijke soldaten. In het midden van dat leger staat de tent van koning Benhadad. Het is waarschijnlijk een soort hut. Samen met die 32 koningen zit hij daar. Ze drinken wijn. Ze hebben het gezellig. De overwinning is al bijna binnen!

Enkele Syrische soldaten kijken verbaasd op: ‘Wat gebeurt daar nu bij de poort van Samaria? Komen er mensen naar buiten? Maar het is midden op de dag! Dat is toch geen moment om te vechten?’ De Syriërs die het zien vertellen het aan koning Benhadad. Benhadad denkt eigenlijk dat het een soort verkenners zijn. Of misschien boodschappers van Achab, die komen vertellen dat koning Achab zich toch overgeeft. Benhadad maakt zich er dus geen zorgen over.

Maar wat een vergissing is dat! Want achter dat eerste kleine groepje mannen komt het hele leger van Samaria. Het is een enorme verrassingsaanval! De eerste Syriërs worden gedood. De soldaten daar achter slaan op de vlucht. In de chaos die dan ontstaat gaat heel het leger van

Syrië er vandoor. Benhadad die daar in zijn tent vrolijk aan het wijn drinken was moet opeens vluchten voor zijn leven. Wat een overwinning voor Israël!

De les voor ons

Inderdaad: een grote overwinning! Maar niet omdat Israël zo'n groot leger heeft. Ook niet omdat Achab zo'n goede aanvoerder is. Maar de Heere heeft deze overwinning gegeven. Hij heeft Israël verlost.

Dat geldt nog steeds. Het is de Heere die strijdt voor Zijn volk. De beslissende strijd heeft de Heere Jezus gevoerd op Golgotha. Daar zijn de machten van zonde, duivel en dood overwonnen. Ook in de strijd die je als christen te voeren hebt met de duivel, de wereld en je eigen zondige hart wil de Heere je de beslissende hulp geven.

Als zelfs de goddeloze koning Achab hier in zijn strijd leert om het met deze hulp van de Heere te wagen, zou u het dan nog zonder die hulp durven? Als de Heere de goddeloze koning Achab zelfs die onmisbare hulp schenkt, zou Hij het u dan niet willen schenken?

Wat is het daarom belangrijk de handen te vouwen en de Heere te smeken om Zijn hulp. Als je de strijd in de hand van de Heere geeft, dan beschaamd de Heere niet! Hij geeft uit genade wat je met al je eigen inspanningen nooit voor elkaar zult kunnen krijgen: een hart dat gereinigd wordt van alle zonde! Hij kan dat geven omdat Christus de beslissende strijd al gewonnen heeft.

Nee, dat betekent niet dat je vervolgens zelf werkeloos aan de kant kunt blijven staan. Achab moet ook zelf het zwaard nog trekken. Zo is het ook met u en mij. De Heere schakelt ons in. We worden geroepen tot de goede strijd van het geloof. Maar zelfs daarin mag je telkens ervaren dat de uitkomst van de strijd nog steeds niet van jezelf afhangt, maar van Hém!

Als je vecht met de zonde die zo sterk is in je leven: ga ermee naar de Heere!

Als je merkt dat de duivel je allemaal verkeerde dingen influistert zodat je twijfelt: ga ermee naar de Heere!

Als je merkt dat het zo verleidelijk is om met de wereld mee te doen: ga ermee naar de Heere!

Als je zo de strijd in Gods handen mag leggen, dan kan het er nog altijd heftig aan toe gaan. Een strijd betekent immers altijd moeite, verdriet en het incasseren van slagen. Zonder volharding kan het niet! Maar één ding is zeker: de overwinning wordt behaald. Daarvoor staat de Heere dan Zelf garant!

Vragen:

- 1) Wat vindt u ervan dat juist een goddeloze koning als Achab in de strijd zo door de Heere geholpen wordt?
- 2) Achab is hier in doodsgevaar. Een negatieve uitkomst van de strijd betekent voor hem waarschijnlijk de dood. Heeft de geestelijke strijd voor u diezelfde lading: op leven en dood?
- 3) Vertrouwt u uw leven aan de Heere toe? Zo ja: waaruit blijkt dat? Zo nee: wat weerhoudt u daarvan?
- 4) Wat betekent het voor u dat Christus op Golgotha Zelf de beslissende strijd gestreden heeft?
- 5) Ervaart u zelf de hulp van de Heere in de strijd van het geloof? Hoe?